

Կոմիտաս

Վարդիկս

Խըցիկիս մօտ ջուր եմ արել մարգ ու մարգ,
Վարդիկիս հոտ հուր էր դառել բարկ ու բարկ .
Ելայ անհոգ սարերի գոգ շըրջելու,
Միրու ամպեր բոլորեցին թըրջելու:

Մահիճիս քով հուր եմ վառել դողունի
Վարդիկիս հով դուռ էր ճարել գողունի .
Լանջես ի վեր սիրոյ շիթեր շաղելով՝
Երագ-յոյգեր նուագեցին խաղալով:

Գիշեր գացաւ՝ լուսին-լուսին յուսալի.
Նոր օր բացավ՝ արենն լուսալի:

Մենաւոր խըցիկէն՝
Յուսոյ սարակ շաւիղով
Աշխարհ մըտայ,
Վարդի բոյրի գըծիկէն՝
Հովի բարակ տաւիղով՝
Քեզի գըտայ: